

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

Aggaeus

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

370R

עלונתכון לעצבתון אמר יי

כה אמר יהוה עבדות שימו
 לבבכם על דרכיכם כי צבא שונו
 לבבון על אורחתכון עלו ההר והבאתם
 עץ וכוונתית וארצה בו ואכבדה אמר
 יהוה סקו לטור אואיתו אעין וכוונתית
 ואיתרעו לאשר אה שמיצתכיה ביקר
 צב יי פעה אל הרבה והנה לפעט ומבאתם
 הבית ונפחתו בו יען מה נאם יהוה עבדות
 ועובדתי אשר הוא הרב ואתם רעבאיש
 לביתו מתפנן אתן לסע והו לועי
 ומעלין אתן ליה לביתא ואנא שלחביה
 מאיתא חלה מא אמר יי עבדות חלה
 בית מקדשו והוא הרב ואתן רהסין
 נבר לביתיה על כן עליכם כל או שמים
 מטל ומארץ כל אתי בבלה על כבודי
 חוביכון פקדו שמיא מלאחתא מטרא
 וארעא פסקת מלמי עבד פירין ואקרא
 הרב על הארץ ועל החריס ועל הרג
 ועל התירש ועל כל אשר תוציא היא
 הארצה ועל הארס ועל הבקיה ועל כל
 ונע עפפים וקדית הרבא על ארעא ועל
 טוריא ועל עיבורא ועל חמרא ועל
 מי שחא ועל כל דמפקא ארעא ועל
 אינשא ועל בעירא ועל כל לואות ידן
 וישמע זרובבל בן שאחזאל
 ויהושע בן יהו צדק הכהן הגדול וכל
 שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל
 רבי חג הנביא באשר שלחו יהוה
 אלהיהם אלהם ויראוהם מפני יהוה
 ושמע זרובבל בר שאחזאל ויהושע
 בר יהו צדק כהנא רבא וכל שאר
 העמא למימרא רבו אההון ולפיתגמי

בטעת שתיים לדרינוט המילך בחדש
 הששני ביום אחר לחודש היה רבי יהוה
 ביד חג הנביא אל זרובבל בן שאחזאל
 פחת יהודה ואל יהושע בן יהו צדק
 חבון העבול לאמר בטעת תרתון ליה
 מלכא בירחא שתיתא כיומא קר
 לירחא הוה פיתגם נבואה מוק ליבי
 חג נבוא לות זרובבל בר שאחזאל
 רבא רבית יהודה ולות יהושע בן יהושע
 כהנא רבא למי כה אמר יהוה עבדות
 העם הוה אמרו לא עת באעת בית
 יהוה להבנות כרטי צב יי צבא למי
 עבא תדיו אמרו ער כען לא מסא
 עידן בית מקדשא רבו לאיתבנאה
 ויהו רבר יהוה ביד חג
 הנביא לאמר ויהוה פיתגם נבואה
 ביד חג נבוא למי העת לכם אתם
 שבת בביתכם ספותם והבית הוה
 חרב הכרין כשר לבון דאתון יתבין
 בביתא רמיט ללון בכיורי ארזאובית
 מקדשא תדיו חרוב ועתה כה אמר
 יהוה עבדות שימו לבבכם על דרכיכם
 ובעז כיר צב יי צבא שונו ליבכו ועל
 אורחתכון ורעתם הרבה ומבאמעט
 אכל ואין לשבעה שות ואין לשכחה
 והמשתכר משתכר אל צדור נקוב
 זרעלון אתון סג ומעלין זעיר אכלון
 ולא שבעין שתן ולא רחון לכשיוותא
 שחין להון ורמיטצ מיתצ למאתא

קדש
היה
ישראל
ישראל

למלך

למלך

למלך

חג נביא כמא רשליה נא אההו לוחהו
 דהיל עמא מזק נא ויאמר חג
 מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר
 אני אתכם נאם יהוה ואמר חג נביא
 בשליחות מזק נא לעמא למימר מימר
 בסערבון צב נא ויער יהוה את רוחו ורבל
 בו שאלתי אלפחת והורה ואת רוחו יהושע
 בן יהוירק הכהן הערול ונבאו ויעשו
 מלאכה בבית יהוה צבאות אלהים
 ואער נא את רוחו ורבל בר שאלתי רבא
 רבית יהוה וית רוחו יהושע בר יהושע
 כהנא רבאות כל שארא דעמא ואתו
 ועבדו עבדא בבית מקדשא רבא צבא
 אההו ביום עשרים וארבעה
 לחדש בששי בשעת שתיים לדריושא
 המלך ביום עשרין וארבעה לירח
 בשתיאה בשעת תרתין לרז מלכא
 בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה
 רב יהוה ביד חג הנביא לאמר בשבי
 בשביעאה בעשרין וחד לרחא הורה
 פיתבון מזק נא ביד חג נביא למי אמר
 נא אל דרובבל בו שאלתי אל פחת
 יהודה ואל יהושע בן יהוירק הכהן
 הערול ואל שארית העם לאמר אימר
 כעו לדר בר שא רבא רב יהו וליהו בר
 יהו צכהנא רבא ושארא רעמא למי
 מי בכך הנשאר אשר ראה את הבית
 הוה בכבודו הראשון ומה אתם ראים
 אתו עתה הלא כמהו כאין בענינכם מן
 בכון דאי שתאר רחא יתביתא הדין
 הדין ביקריה קרמאה ופא אתון חון
 יתה כעו הלא כיד לא איתוהו כיון הוא

ומה קחו כל
 שיערות סגור

2

בעינכון ועתה חוק זרובבל נאם יהוה
 וחוק יהושע בן יהוירק הכהן הערול
 וחוק כל עם הארץ נאם יהוה ועשו כי
 אני אתכם נאם יהוה צבאות וכעו תקח
 זרוב צב ויתקח יהוה בר יהושע כהן רבא
 ותקח כל עמא דארעא צב נא ועבדו
 ארי מימרי בסערבון צב נא צבאות את
 הדבר אשר ברת אתכם בצאתכם מ
 מצרים ורוחי עמדת בתוכם אל
 תראו יתפיתנמיא רעורית עינכון
 במיפקכון מימר ונבי מלפון בינכון
 לא תירחלח כי כה אמר יהוה
 צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש
 את השמים ואת הארץ את הים ואת
 החרבה ארי כיד נא צבאות עוד
 חרא ועירא היא ואנא מויע ית שמיא
 וית ארעא ית צבאות יבשתא ויהו
 והרעשתי את כל העים ונאו חמדת
 כל העים ומלאתי את הבית חזק כבוד
 אמר יהוה צבאות ואזיע ית כל עממיא
 ויתון רענ כל עממיא ואימלי ית ביתא
 הדין יקרא צב נא לי הכסף ולי
 הזהב נאם יהוה צבאות דילי כסף
 ודילי זהבא צב נא צבא ערול יהוה כבוד
 הבית הוה האחרון מן הראשון אמר
 יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום
 נאם יהוה צבאות סג יהו יקריה רביתא
 הדין בתרא הוה קרמאה צב נא צבאות
 ובאתרא הדין אתין שלמיא צב נא צבא
 בעשרים וארבעה לתשיעי
 בשעת שתיים לדריושא היה דבר יהודה
 אל חג הנביא לאמר בעינרון וארבעה

10

597A

לתשיעא הבטעת תרתין לדרוש הוה
 פנמי קלי עם חגי נביא לוימר כה
 אמר יהוה צבאות שאל נא את הסתנים
 תורה לאמר כדן צניי עבד שאילמן
 ית כהנא אורייתא למי הוישא איש
 בשר קדש בכנף בערו וטע בכנפו אל
 הלחם ואל הנזיר ואל המין ואל השמן
 ואל כל מאכל היקדש ויעע הכהנים
 ויאמרו לא האישול גבר בסר קורשא
 בכנף לבשו ויקרב בכפותיה ללחמא
 ולתבשילא ולחמרא ולמי שחא ולכל
 ומיתאכל היתאסר ואתיבו כהניא
 ואמרו לא ויאמר חגי אם יגע טמא
 נפש בכל אלה היטמא ויעע הכהנים
 ויאמרו יטמא ויאמר חגי אם יגע טמי
 נפש בכל אילין הסתאב ואתיבו
 כהניא ואמרו יסתאב ויעע חגי ויאמר
 בו העם הזה וכן הגי הזה לפני נאם
 יהוה וכן כל מעשה ידיו ויאמר
 יקריבו שם טמא הוא ואתיב חגי
 ואמר בו עמא הרין וכן כעשתא הוא
 קדמי צניי וקין כל עובדי זדיון ודו
 יקריבו תמן מסאב הוא ועתה שימו
 נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרת
 שוכאבו אל אבו בהיכל יהוה ובען שון
 כען ליבכו מן יומא הרין ולעילא
 עד לא יתשם צדקן על צדקן בהיכלא
 דני מיהותם בא אל ערמת עשרים
 והיתה עשרה בא אל היקב לחסוק
 חמשים פורה והיתה עשרים מדהיתון
 עלין לערמת עיסרון והויא עסרא עלין
 אתון למיעצרתא רבה חמשין צדין

20^m

החמר והויא עיסרון הכית אתכם בטומא
 ובירקון ובכרד את כל מעשה ירכם ואין
 אתכם אל נאם יהוה מחיתי יתבון כל
 בשדפתא ובירקונא ובכרדאית כל עובדי
 יריבון וליתבון תבין לפולחני צניי שימו
 נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיזכעני
 עשרים וארבעה לתשיעי מן היום אשר
 יקר היכל יהוה שימו לבבכם שון כען
 ליבכו מן יומא הרין ולעילא מיזכעני
 וארבעה לתשיעא למן יומא דשרי
 לאישתכלא היכלא דני שון לבנו העוד
 הורע כבערה ועד הנפו והתאנה והרמון
 ועץ הויית לא נשא מן היום הזה אכרד
 הער כען עיבורא באידרא ועד כען עמא
 ותיבא ורמיתא ואילני ויתא לאטעני
 מן יומא הרין אכרד
 ויהי דבר יהוה שמת אל חגי בעשרים
 וארבעה לחדש לאמר ויהוה פת צדין
 קמיתנינות עם חגי בעיסרון וארבעה
 לירחא למי אמר אל ורובל פחת יהוה
 לאמר אני מדעיש את השמים ואת
 הארץ אימר לורובל רבארב יהודה
 למימר אנא מיזעית שמיא וית ארעא
 והפכתי כסא מלכות והשמדתי חזק
 ממלכות העים והפכתי מרכבה ורכביה
 ודרו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו
 ואיהפר בורסי מלכותא ואיתגר תקוף
 מלכות עממיא ואיהפוך רתובין ורכביהון
 ויתקטלו סוסון ורכביהון ובר בחרבא
 דאחוהי ביום ההוא נאם יהוה צבאות
 אקח ורובלבו שאלתי אל עבדי נאם
 יהוה ושמתיה כחותם כיבד בחרתי נאם

לתשיעא הבטעת תרתין לדרוש הוה
 פנמי קלי עם חגי נביא לוימר כה
 אמר יהוה צבאות שאל נא את הסתנים
 תורה לאמר כדן צניי עבד שאילמן
 ית כהנא אורייתא למי הוישא איש
 בשר קדש בכנף בערו וטע בכנפו אל
 הלחם ואל הנזיר ואל המין ואל השמן
 ואל כל מאכל היקדש ויעע הכהנים
 ויאמרו לא האישול גבר בסר קורשא
 בכנף לבשו ויקרב בכפותיה ללחמא
 ולתבשילא ולחמרא ולמי שחא ולכל
 ומיתאכל היתאסר ואתיבו כהניא
 ואמרו לא ויאמר חגי אם יגע טמא
 נפש בכל אלה היטמא ויעע הכהנים
 ויאמרו יטמא ויאמר חגי אם יגע טמי
 נפש בכל אילין הסתאב ואתיבו
 כהניא ואמרו יסתאב ויעע חגי ויאמר
 בו העם הזה וכן הגי הזה לפני נאם
 יהוה וכן כל מעשה ידיו ויאמר
 יקריבו שם טמא הוא ואתיב חגי
 ואמר בו עמא הרין וכן כעשתא הוא
 קדמי צניי וקין כל עובדי זדיון ודו
 יקריבו תמן מסאב הוא ועתה שימו
 נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרת
 שוכאבו אל אבו בהיכל יהוה ובען שון
 כען ליבכו מן יומא הרין ולעילא
 עד לא יתשם צדקן על צדקן בהיכלא
 דני מיהותם בא אל ערמת עשרים
 והיתה עשרה בא אל היקב לחסוק
 חמשים פורה והיתה עשרים מדהיתון
 עלין לערמת עיסרון והויא עסרא עלין
 אתון למיעצרתא רבה חמשין צדין

יהוה צבאות בעידן ההוא אב יי צבא
 אוקדבניך זרובל לבר שאלתא
 עבר אמר יי ואישווק
 כנען דעוקא עליו ארו בר
 איתרעיתי צב יי צבאות

בחדש השמיני בשנת שתים לדרושיה
 דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן ערוהנא
 לאמר בירחא תמינא בשנת תרתין לדר
 הוה פיתגם נבואה מן ק יי עים זכריה בר
 ברכיה בר עידו נביא למימר קטת יהוה
 על אבתיכם קטת יהוה רע מן קרם יי על
 אבהתכון על ד ארצו קרמיה ואמר רב
 אלהם כה אמר יהוה צבאות שוכו אלינאם
 יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה
 צבאות ותימר להון כרג צב יי צבא תום
 לפי חני צב יי צבא ואתפני במימדי לאטא
 זכור אמר יי צבא אל תהיו כאבתיכם
 אשר קראו אלהם הנביאים הראשנים
 לאמר כה אמר יהוה צבאות שוכו נא
 מדרכיכם הרעים ומעלליכם הרעים
 ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה
 לא תהוון באבהתכון ד אית נביאו להון
 נביא קרמא למימר כיר צב יי צבא תבו
 בשן מאור חתכון ביטתא ומעבר יכון
 מקלקליא ולא קבילו ולא אציתו למימר
 צב יי אבתיכם איה הם והנביאים הלעולם
 יהוה אבהתכון או אינעו ואסתומדו נביא
 לעלמא קיימין בקושטא לא נביא לעלם
 קיימין ארדסי וחקי אשר צוית את
 עברי הנביאים הלא השיע אבתיכם

וישבו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות
 לעשות לנו מדרכינו ומעללינו כן
 עשה אתנו ברם פיתגמי וקיימי חתנות
 ות עברי נביא הלא אדביקו אבהתכון
 ותבו ואמרו כמא דחשוב יי צבאות
 למעבר לנא כאור חתנא ובעובד נא
 כן עבר עימנא ביום עשרים
 וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש
 שבט בשנת שתים לדרושיה היה דבר
 יהוה אל זכריה בן ברכיה בן ערוהנא
 לאמר ביום עשרין וארבעה לחדש עשר
 ירחין הוא ירחא שבט בשנת תרתין
 לדרושיה הוה פיתגם נבו מן ק יי עים זכריה
 בר ברכיה בר עידו נביא למי ראיתיה
 והנה איש רכב על קוס ארם והוא עמד
 בין החדקים אשר בני צלה ואחר
 פוסקים ארמים שרוקים ולבנים חזית
 כליהיא והא נברא רכיב על פוסקי סמיות
 והוא קאים בין אילני הדסא רינגיל
 ובתרוהו פוסק פומיקין קחחין וחזית
 ויאמר מה אלה ארצו ויאמר אליהם
 הדבר כי אני אראך מה המה ארץ
 ואמרית מן אילון ריבוב ואמר יי
 מלאכא דממליל עמי אנא אחו נב
 מן אינעו אילין ויען האיש קעמד בין
 החדקים ויאמר אלה אשר שלח יהוה
 להתהלך בארץ ואתיב צבא קאים
 בין אילני הדסא ואמר אילין ושלח
 יי להלכא בארעא ויעע אתמלאך
 יהוה העמד בין החדקים ויאמר יי
 התהלכע בארץ והנה כל הארץ
 ושבת ושקטת ואתיבו יתמלאכא

אם
 אר
 אר
 אר

אם
 אר
 אר
 אר

אם
 אר
 אר
 אר